

Valerian Stan

Câteva observații privind transparenta și integritatea actului de administrație publică în România

(Analiza a fost transmisă, la data de 1 iunie 2001, principalelor autorități interne precum și unor instituții internaționale. Presa din țară a ignorat-o concertat, existând indicii că s-a procedat astfel la recomandarea conducerii Clubului Român de Presă. Textul a fost publicat în Revista Română de Drepturile Omului, nr 20/2001 și în săptămânalul de limbă română „Lumea liberă” editat la New York)

Argument

Transparenta și integritatea actului de administrație publică sunt o premisă importantă a trecerii României de la totalitarism la democrație și prosperitate și a integrării ei în comunitatea economică, politică și de securitate euro-atlantică. Asupra acestui enunț există un acord practic unanim la nivelul întregii societăți românești.

Cu toate acestea, lipsa de transparentă și corupția din administrația publică au fost împrejurări care au afectat constant evoluțiile economice, sociale și politice și raporturile României cu organismele europene și euroatlantice, ca și perspectiva de integrare a ei în aceste organisme. Ultimii ani au consemnat o deteriorare gravă a situației iar evaluările cele mai recente, interne și ale unor organisme internaționale, confirmă acest lucru (1).

În perioada iunie 1999 - mai 2001 am avut în atenție două aspecte legate în mod direct de fenomenul corupției din România: I) Transparenta unor instituții publice și II) Demnitatea și funcționarii publici și interesele lor private.

1) Transparenta unor instituții publice

În perioada iunie 1999 - aprilie 2001 am adresat mai multor instituții publice un număr de solicitări tinând de dreptul oricărei persoane de a avea acces la orice informație de interes public. Demersurile mele s-au întemeiat în drept pe dispozițiile Constituției României (art 31) potrivit cărora "Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit" (cu excepția cazurilor în care s-ar prejudicia "masurile de protecție a tinerilor sau siguranța națională") iar în fapt ca instituțiile vizate de solicitările mele sunt instituții publice care administrează patrimoniul și alte interese publice.

În cursul anului 1999, am adresat conducerii **Băncii Comerciale Române** (BCR) solicitarea de a mi se permite accesul la următoarea informație de interes public: care sunt demnitatea și funcționarii publici care au beneficiat din partea băncii "Bancorex" (cu capital majoritar public) de credite în condiții preferențiale raportate la cele practicate în mod obișnuit de banca (BCR, banca cu capital majoritar public, este cea care a preluat "activele" și "pasivul" fostei "Bancorex" după ce aceasta a fost desființată din cauza situației falimentare în care a ajuns). În presa dar și în dezbaterile publice au apărut numeroase informații - nedeținute oficial - despre un mare număr de demnitari și funcționari publici care au beneficiat de asemenea credite și despre faptul că aceasta împrejurare a fost una din cauzele situației în care banca și-a încheiat activitatea. Conducerea băncii a refuzat accesul la informațiile solicitate invocând secretul bancar și faptul că asemenea date ar fi, potrivit legii, dintre acelea care, făcute publice, ar "dauna intereselor și prestigiului băncii sau clienților ei". Răspunsul a fost în vădit dezacord cu dispozițiile Constituției

atât prin faptul ca banii gestionați de "Bancorex" au fost (majoritar) publici cat si prin aceea ca comportamentul demnitarilor si funcționarilor publici, mai ales atunci când ei se folosesc de pozițiile lor pentru a-si procura avantaje personale pe scama banului public, este indiscutabil o chestiune de interes public. In legătura cu refuzul BCR, m-am adresat, in anul 1999, guvernatorului Băncii Naționale a României, Mugur Isarescu, de la care nu am primit nici un răspuns (potrivit propriului Statut- Legea nr 101/1998, capitolul V-BNR are atribuții de "supraveghere bancara", insemnand inclusiv asigurarea viabilității si funcționarii sistemului bancar). In legătura cu același refuz, in cursul anului 1999, m-am adresat si președintelui Emil Constantinescu iar in anul 2001, președintelui Ion Iliescu si primului ministru Adrian Nastase. In primul caz răspunsul a fost in logica celui primit de la BCR iar in cel de-al doilea nu am primit nici un răspuns. Demersurile pe langa președinții Emil Constantinescu si Ion Iliescu au fost făcute in temeiul art. 80 din Constituție potrivit căruia "Președintele României veghează la respectarea Constituției si la buna funcționare a autorităților publice".

In cursul anului 2000 am adresat conducerii **Băncii Naționale a României** solicitarea de a mi se permite accesul la următoarea informație de interes public: care sunt sponsorizările pe care banca le-a acordat după 1989 (data sponsorizării, beneficiarul, scopul in care a fost acordata si valoarea acesteia). In presa au apărut in repetate rânduri informații - nedeținute oficial - despre faptul ca cheltuielile de sponsorizare au depășit limita legala admisa si ca multe din sponsorizări au fost făcute fara respectarea legii. Banca a refuzat accesul la informația solicitata, motivandu-se ca comunicarea cu publicul se face prin intermediul materialelor editate periodic de către banca, materiale cuprinzând numai acele "informații destinate publicării".

In cursul anului 2001 am adresat conducerii **Casii de Economii si Consemnatiuni** solicitarea de a-mi fi permis accesul la următoarea informație de interes public: care sunt persoanele care au beneficiat, in perioada 1997-2000, de credite acordate familiilor tinere pentru cumpărarea sau construirea de locuințe (numele, ocupația persoanelor si valoarea creditelor acordate). In presa au apărut informații potrivit cărora demnitari si funcționari publici s-au folosit de pozițiile lor pentru a obține pentru ei si pentru rudele lor asemenea credite, cu dobânda subvenționată de la buget (cazurile consilierului președintelui Emil Constantinescu, Dorin Marian si al prefectului de București Ion Iordan). Conducerea CEC a refuzat sa dea curs solicitării făcute argumentând ca unitatea este cu capital privat si nu public. Răspunsul CEC este evident netemeinic întrucât: statul este acționarul unic al imitației, creditele au fost subvenționate de la bugetul public iar împrejurarea ca demnitari si funcționari publici s-au folosit de pozițiile lor pentru a obține acest gen de avantaje este indiscutabil o chestiune de interes public. In legătura cu aceasta solicitare si cu răspunsul conducerii CEC m-am adresat in doua rânduri președintelui Ion Iliescu fara sa primesc vreun răspuns.

In cursul anului 2000 am adresat primului ministru Mugur Isarescu solicitarea de a mi se permite accesul la următoarea informație de interes public: care sunt firmele si întreprinderile private (denumire si adresa) care au beneficiat de credite din fonduri ale Uniunii Europene (prin programe de genul "Coeziune si politica regionala", "Dezvoltarea întreprinderilor mici si mijlocii" etc); care sunt societățile comerciale (denumire si adresa) care au beneficiat de creditele din împrumuturile pe care România le-a contractat, pentru investiții in sectorul de producție si servicii privat, de la **Banca Internaționala pentru Reconstrucție si Dezvoltare** (BIRD) si **Banca Europeana pentru Reconstrucție si Dezvoltare** (BERD). Solicitarea a rămas fara nici un răspuns. Aceeași solicitare am adresat-o, in cursul anului 2001, primului ministru Adrian Nastase si președintelui Băncii "Ion Tiriac", Anthony van der Heijden (ca banca partenera in unele din programele Uniunii Europene). In primul caz nu am primit nici un răspuns iar in cel de-al doilea am fost sunat la telefon de o funcționara a băncii care mi-a spus ca aspecte "de principiu" cu privire la felul in care au fost acordate creditele ar fi posibil sa mi se comunice dar ca este "mai

mult ca sigura" ca numele firmelor private beneficiare nu vor fi făcute publice "niciodată". Informații de aceeași natura nu am putut obține nici de la funcționari romani ai Delegației la București a Comisiei Europene cărora m-am adresat. In presa si in dezbaterile publice au apărut informații potrivit cărora demnitari si funcționari publici s-au folosit de pozițiile lor pentru a obține asemenea credite pentru afacerile lor, ale familiilor si rudelor lor. Un răspuns primit la data de 27 aprilie 2001 de la ministrul Dezvoltării si Prognozei se refera la o evidenta statistica a utilizării unor fonduri de la UE si nu indica, asa cum s-a solicitat, denumirea si adresa firmelor private care au beneficiat de credite UE. La fel, răspunsul primit la 18 mai 2001 de la Ministerul Finanțelor, se refera la unele unități de producție, de servicii si bancare de stat, beneficiare ale unor asemenea fonduri, si nu, cum s-a solicitat, la societățile comerciale private (denumire si adresa) care au beneficiat de credite contractate de Guvern de la BIRD si BERD.

In concluzie, nici una din cele 11 solicitări făcute - pe parcursul a 2 ani, conducerilor unor banci cu capital de stat (sau private gestionând si bani publici) si unor înalte autorități de stat - nu a fost soluționata favorabil. Acest lucru reprezintă o dovada clara ca accesul la informațiile privind gestionarea banului public este îngrădit într-o maniera flagranta si cu totul inacceptabila si o explicație importanta a nivelului ridicat de corupție din România.

II) Demnitarii si funcționarii publici si interesele lor private

Analizele interne si ale unor organisme internaționale precum si constatările unor instituții publice de control financiar si economic din tara arata faptul ca lipsa de integritate a demnitarilor si funcționarilor publici este o alta cauza importanta a corupției din România. Integritatea comportamentului oamenilor politici, al demnitarilor si funcționarilor publici este afectata in cea mai mare măsura de conflictul dintre interesul public pe care ei sunt chemați sa-l servească si prezerve si interesele lor private.

Legislația actuala este într-o anumita măsura deficitara in stabilirea incompatibilitatilor dintre pozițiile publice si cele lucrative private. Prin Constituție se stabilește incompatibilitatea dintre funcția de membru al Guvernului cu exercitarea unei funcții de reprezentare profesionala salarizata in cadrul organizațiilor cu scop comercial, precum si ca orice alte incompatibilități se stabilesc prin lege organica, in privința parlamentarilor, Constituția statuează ca asemenea incompatibilități pot fi stabilite prin lege organica. Prin Legea nr 69/1991, prefectilor si subprefectilor le este interzis sa aibă funcții ori activități profesionale salarizate in cadrul regiilor autonome, societăților comerciale sau oricăror organizații ori unități cu scop lucrativ iar prin Legea nr 188/1999 funcționarii publici nu pot deține funcții in regiile autonome, societățile comerciale ori in alte unități cu scop lucrativ si nu pot exercita activități cu scop lucrativ la societățile comerciale cu capital privat care au legătura cu funcțiile lor publice. Dat fiind nivelul inalt de corupție din România, la nivelul presei, al organizațiilor neguvernamentale, al unor forte politice etc. a existat si exista opinia ca afacerile private si orice alte activități lucrative trebuie separate strict de exercitarea pozițiilor publice (2).

In perioada de după 1989 mulți demnitari si funcționari publici s-au folosit de funcțiile lor pentru obținerea de beneficii personale sau de grup, constând, de exemplu, in:

- obținerea de avantaje proprii importante pe seama unor întreprinderi economice de stat (o asemenea situație a fost si este inca posibila si din cauza ritmului extrem de lent al privatizării proprietății "de stat"; după zece ani de la începerea procesului de privatizare, aproximativ 70% din proprietatea "de stat" nu a fost inca privatizata)

- obținerea, în condiții preferențiale, de credite de la bănele publice, CEC ori prin linii de creditare guvernamentale externe
- ocuparea unor funcții retribuite în organele de conducere ale unităților de producție, servicii și bancare de stat
- înlesniri fiscale - în unele cazuri de ordinul miliardelor de lei - prin eşalonarea sau anularea datoriilor
- obținerea de sume mari de bani, din surse și pe cai nelegale, ca finanțare a politicienilor și partidelor politice (3)
- ocuparea și cumpărarea nelegală și adesea la preturi derizorii a unor locuințe din fondul locativ de stat sau naționalizate abuziv de statul totalitar comunist (4)

Sunt date și indicii ca în numeroase cazuri demnitarii obțin din afaceri venituri anuale de 10 - 20 de ori sau mai mari decât retribuițiile pe care le au, venituri cifrate la mai multe sute de milioane și chiar miliarde de lei. Aceasta în condițiile în care, potrivit datelor făcute publice de actualul prim ministru la 24 mai a.c., 44% din populația Romanici " trăiește în sărăcie". În plus, pozițiile publice pe care demnitarii le dețin le asigură acestora o impunitate practic deplină. Faptul că demnitarii se folosesc de pozițiile lor publice în afacerile private este de natură să iacă o "concurență neloială" celorlalți întreprinzători și, în ultima instanță, să vieceze mecanismele economiei libere de piață. Sunt demnitari care se asociază în afaceri, în același timp, cu persoane aparținând "lumii interlope" și cu responsabili ai administrației locale, cu ofițeri ai serviciilor de informații, cu polițiști din serviciile economice etc. Cu toate că un număr mare de demnitari, de înalți funcționari publici ori de finanțatori ai lor și ai partidelor politice au fost implicați în numeroase acte de corupție, nici unul dintre ei nu a fost tras la răspundere (5).

Începând cu data de 28 martie 2001 am trimis mai multor demnitari și funcționari publici scrisori cu solicitarea de a preciza dacă: 1 - au făcut/fac parte din consilii de administrație ori adunări generale ale acționarilor unor regii sau societăți comerciale cu capital majoritar/exclusiv de stat și 2 - dacă ei sau soțiile/sotii sunt administratori/asociați/acționari ai unor societăți comerciale cu capital majoritar/exclusiv privat. **Au fost trimise scrisori unui număr de 166 de persoane** -55 de deputați, 28 de senatori, 14 miniștri, 36 de secretari de stat, 22 de prefecți și 11 șefi ai inspectoratelor județene de poliție - și **s-au primit 29 de răspunsuri** (6).

Deoarece numărul mic al răspunsurilor primite - sub 20% din total, iar în cazul parlamentarilor sub 5% - nu a fost suficient de relevant, am completat datele proprii cu cele obținute de la Registrul Comerțului și din monitorizarea presei (în principal a cotidienele naționale "Adevărul", "Evenimentul zilei", "Jurnalul național", "Ziua", "România liberă", "National", Cotidianul" și săptămânalul "Academia Catavencu"). Investigațiile de presă au fost avute în vedere și cu privire la unele acte de corupție în care au fost implicați demnitari și funcționari publici. Din cauza dificultăților în obținerea informațiilor necesare analizei, am fost obligat ca în privința afacerilor demnitarilor și funcționarilor publici să mă opresc numai asupra categoriei parlamentarilor (și într-o mai mică măsură la aceea a miniștrilor și secretarilor de stat). Începând din 26 aprilie 2001, ziarul "Adevărul" a inițiat și publicat un serial de reportaje-ancheta, pe circumscripții electorale, intitulat "Firmele parlamentarilor", serial care până în prezent a avut în vedere numai jumătate din numărul circumscripțiilor electorale. O situație completă a afacerilor demnitarilor este practic imposibil de făcut. Sunt cazuri în care fie aceștia declară că nu au afaceri iar atunci când se verifică sunt găsiți în evidentele Registrului Comerțului, fie le au pe numele unor rude ori ale altor persoane, fie, mai ales din cauza titularilor de afaceri, evidentele Registrului Comerțului sunt incomplete și neactualizate. Demnitarii pot să uzeze și de faptul că Legea nr 31/1990 și normele ei metodologice din anul 1998 sunt lacunare în sensul că înregistrarea la Registrul Comerțului a transmiterii dreptului de proprietate asupra acțiunilor nu este obligatorie. Veniturile reale obținute

din afaceri sunt si ele dificil de stabilit. Pe de o parte, sunt date care indica ca mai mult de jumătate din economia României este "economie subterana" iar pe de alta, din datele de raportare financiar-contabile rezulta ca sunt cazuri in care deși au cifre de afaceri de ordinul miliardelor sau zecilor de miliarde de lei, firmele demnitarilor înregistrează profituri de câteva milioane de lei sau chiar "profituri zero". Nedepunerea bilanțurilor financiar-contabile este si ea o practica intalnita. O parte din numele demnitarilor care au fost identificați ca au/au avut afaceri private - iar in câteva cazuri un alt gen de activități aducătoare de profit - sunt consemnate la notele 7 si 8.

Atât in legislaturile trecute cat si in prezent au fost numeroase cazuri in care demnitari de cel mai inalt rang au dezvoltat, personal ori prin membri ai familiilor lor, afaceri proprii concomitent si adesea interferând cu responsabilitățile si competentele lor decizionale (câteva exemple, la nota 8).

Din constatările si observațiile făcute rezulta ca circa 70% dintre demnitari au afaceri private. Sunt indicii ca proporția parlamentarilor care au afaceri private este relativ egala la nivelul actualelor partide parlamentare. Analizele si constatările de pana acum, confirmate de analiza de fata, îndreptătesc concluzia ca la nivelul demnitarilor si celor mai inalti functionari publici corupția este larg răspândita. Lipsa de transparenta a administrației publice si de integritate a demnitarilor si oamenilor politici este principala cauza a proliferării grave a fenomenului corupției. Corupția afectează într-o măsură importanta evoluțiile României către democrație si o societate prospera ca si procesul de integrare a ei in comunitatea europeana si euro-atlantica.

(1) Un studiu al Fundației pentru Dezvoltarea Societății Civile, realizat in perioada mai-iunie 2000, a constatat, intre altele, ca "populația Bucurestiului percepe corupția ca pe un fenomen generalizat, proporția celor care il resimt fiind de 91,7%".

In perioada alegerilor de la sfârșitul anului trecut Institutul Metro Media Transilvania a realizat un sondaj de opinie din care a rezultat ca cei mai mulți dintre cei chestionați, 42%, considerau ca prioritatea noii administrații trebuie sa fie sancționarea celor vinovați de corupția din România.

La 12 octombrie 2000, in urma unor analize proprii, patru organizații neguvernamentale romanești - Asociația Romana pentru Transparenta -Transparency International România, Asociația Pro Democrația, Agenția de Monitorizare a Presei Academia Catavencu si Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile - au adoptat si dat publicității textul unei declarații comune in care, intre altele, se arata: "Corupția este una din problemele cele mai grave cu care se confrunta România", "România este perceputa pe plan intern si internațional ca o tara in care funcțiile si demnitățile publice sunt folosite abuziv de deținătorii lor pentru obținerea unor beneficii personale sau de grup".

In studiul pe anul 2000 privind indicele de percepție a corupției, organizația Transparency International a situat România pe locul 68 din 90 de tari într-un clasament in ordine crescătoare a nivelului de corupție (România este notata cu 2,9 fata de nota maxima - 10,0 - atribuita tarii cu nivelul cel mai scăzut de corupție si se afla într-o situație mai precara decât tari precum Columbia, Kazahstan, Thailanda, Belarus, Ghana, Senegal, Zimbabwe).

In Raportul sau curent din anul 2000 privind România, Comisia Europeana specifica: "Corupția continua sa fie o problema larg răspândita si a întregului sistem. Ea nu numai ca subminează funcționarea sistemului legal, dar are si efecte dăunătoare asupra economiei si a condus la o

pierdere a încrederii în autoritățile publice". În Raportul pe anul 2000 privind România, Parlamentul European a consemnat: "Îa nota ca în ciuda numeroaselor inițiative ale Guvernului, rămân multe de făcut pentru a preveni corupția care subminează structurile politice și administrative din România".

Un studiu al Băncii Mondiale, dat publicității la 2 martie 2001, a constatat că principalele consecințe ale corupției din România sunt scăderea nivelului de trai al populației, îmbogățirea peste măsură a anumitor categorii sociale în defavoarea categoriilor deja defavorizate și declinul moral al societății și că 67% dintre români consideră că "toți sau aproape toți funcționarii publici sunt corupți".

În cadrul întâlnirii pe care a avut-o, la 29 ianuarie 2001, cu ministrul român al Apărării Ioan Mircea Pascu, secretarul general al NATO George Robertson, a apreciat că prioritățile României în pregătirea pentru aderarea la Alianța Nord-Atlantică trebuie să fie continuarea procesului de reformă și eradicarea corupției.

Raportul pe anul 2000 al Departamentului de Stat al Statelor Unite cu privire la respectarea de către România a drepturilor omului a constatat faptul că ziaristii sunt pedepsiți pentru criticile pe care le fac cu privire la corupția guvernamentală.

În cadrul unei întâlniri pe care a avut-o, în a doua parte a lunii februarie 2001, cu parlamentari români, Nils Reuelius, ambasadorul la București al Suediei (țara care deține președinția UE) a apreciat că în perspectiva integrării în Uniune pașii cei mai rapizi pe care trebuie să-i facă România sunt cei în combaterea corupției.

(2) În alegerile generale din 1996, alianța de partide și organizații civice CDR și candidatul ci la Președinție Emil Constantinescu au înscris separarea prin lege a afacerilor private de exercitarea pozițiilor de autoritate publică în programul electoral "Contractul cu România" (după preluarea guvernării, angajamentul a fost abandonat).

Renate Weber, președinta Fundației pentru o Societate Deschisă, în revista "22" nr 13/2001: "Membrii Parlamentului în mod constant au avut și au alte activități aducătoare de venit și consumatoare de timp. Activitatea în afara Parlamentului a întreținut în ochii publicului imaginea unei clase politice corupte care folosește demnitatea parlamentară pentru a obține foloase personale. Ar fi potrivit ca singura activitate permisă să se rezume la învățământul universitar".

Cu ocazia ultimei vizite făcută în România, Emma Nicholson, membra a Parlamentului European, raportor pentru România, a apreciat că un aspect care îngrijorează Parlamentul European este corupția generalizată din rândul funcționarilor publici de la toate nivelurile și că este foarte important ca funcționarul public să aibă numai o singură slujbă și aceea să fie la stat.

La 11 februarie 2001, membri ai actualului Guvern au anunțat că s-a decis ca demnitarii guvernamentali să renunțe să mai facă parte din conducerile societăților comerciale (cu capital de stat sau privat). Cu toate acestea, un act normativ în acest sens nu a fost adoptat iar o asemenea interdicție, dacă a fost stabilită într-adevăr, nu a fost și nu este respectată.

(3) Un studiu din luna mai 2001 al Asociației Pro Democrație a relevat faptul că partidele politice declară numai circa 10% din fondurile pe care le dețin și folosesc. O evaluare asemănătoare - în sensul că "fondurile partidelor destinate campaniei electorale sunt, în proporție de 80%, obținute pe cai ilegale" - a fost făcută în cursul anului 2000 de fostul ministru al Justiției

Valeriu Stoica. Curtea de Conturi, abilitata legal, nu a făcut verificările cerute de lege, motivandu-se cu grija de a menaja "sensibilitățile" de la nivelul conducerilor partidelor.

(4) Raportul Comisiei parlamentare de ancheta, din anul 1995, asupra atribuirii de locuințe unor demnitari și funcționari publici și Rapoartele pe aceeași temă ale Departamentului de Control al Guvernului din anii 1996 și 1997 au consemnat 167 de cazuri în care importanți demnitari și înalți funcționari publici au beneficiat de repartiții nelegale de locuințe (cumpărate ulterior la preturi derizorii). Printre cei implicați în acest dosar se număra președintele Ion Iliescu și prim ministrii Petre Roman, Theodor Stolojan, Mugur Isarescu, Adrian Nastase. Sunt numeroase cazurile în care înalți responsabili guvernamentali și familiile lor au ocupat și uneori au cumpărat la preturi derizorii imobile naționalizate de statul totalitar comunist.

(5) Un studiu al Fundației "Freedom House" a constatat că deși în România fenomenul corupției este destul de răspândit, "nici un oficial de rang înalt nu a fost condamnat pentru corupție".

(6) Situația scrisorilor trimise și a răspunsurilor primite:

- din 55 de deputați a răspuns unul singur, Cornel Boiangiu, PNL (negativ la ambele întrebări); nu au răspuns: PDSR - Constantin Teculescu, Ionel Marineci, Eugen Nicolicea, Viorel Gheorghiu, Adrian Casuneanu Vlad, Gheorghe Ana, Ion Florescu, Vaier Dorneanu, Valeriu Ștefan Zgonea, Marin Cristea, Pavel Todoran, Ristea Priboi, Marian Bălan, Viorel Hrebenciuc, Alexandru Stanescu, Filip Georgescu; PRM - Octavian Mircea Purceld, Vlad Gabriel Hoge, Vasalie Mois, Dumitru Puzdrea, Nicolae Leonachescu, Dorin Lazar Maior, Costel Marian Ionescu, Daniel Ionescu, Ion Mocioi, Daniela Aprodu Buruiana; PD - Anca Daniela Boagiu, Paula Măria Ivanescu, Radu Mihai Berceanu, Vasile Nistor, Ion Carstoiu, Cristian Sorin Dumitrescu, Liviu Gheorghe Negoita, Victor Sorin Lepsa, Vasile Bran, Bogdan Niculescu Duvaz, Alexandru Sassu; PNL - Radu Stroe, Viorel Gheorghe Coifan, Nini Sapunaru, Valeriu Gheorghe, Vasile Mandrovicaneanu, Cătălin Micula, Dinu Patriciu, Dan Radu Rusanu, Victor Paul Dobre, Anton Ionescu; UDMR- Gheorghe Tokay, Laszlo Fazakas, Laszlo Borbely, Robert Kalman Raduly, Sandor Konya Hamar. Ferencz Asztalos, Istvan Erdei Doloczi

- din 28 de senatori au răspuns 3 - toți pozitiv la întrebarea 2 - Trita Fanita, PDSR, Viorel Marian Pana, PD și Dorel Constantin Onaca PRM; nu au răspuns - PDSR-Traian Novolan, Oliviu Gherman, Dan Mircea Popescu, Constatin Toma, Constantin Buza, Ilie Platica Vidovici, Doru Laurian Badulescu, Constantin Nicolescu; PRM - Vasile Horga, Carol Dina, Mihail Lupoi, Ion Carciumaru, Ilie Patrescu, Mircea Mihordea; PNL - Dan Constantinescu, Corin Penciu, Mircea Teodor Iustinian, Gheorghe Flutur; UDMR - Csaba Sogor, Denes Seres, Attila Verestoy, Ștefan Pete; PD - Ion Cristolovean, Romeo Octavian Hanganu, Radu Vasile

- din 14 miniștri au răspuns 4 - Ioan Mircea Pascu (întrebarea 1-nu, 2-nonrăspuns), Miron Mîtreă (1-nu, 2-da, până în 1996), Octav Cozmanca (1,2 - nu), Marian Sarbu (1-nu, 2-nonrăspuns); nu au răspuns - Dan Matei Agathon, Ioan Rus, Dan Nica, Aurel Constantin Ilie, Ilie Sarbu, Serban Valeca, Silvia Ciornei, Mihai Nicolae Tanasescu, Leonard Gheorghe Cazan, Georgiu Gingaras

- din 36 de secretari de stat au răspuns 9; au răspuns negativ la ambele întrebări Petre Ciotlos, Cezar Macarie, Florin Stadiu, Nicolae Marasescu, Nicolae Berechet, Pompiliu Budulan; Alin Burcea - 1-nu, 2-da; Romeo Paul Postelnicu - 1, da, până în 1994. 2-nu; Ion Selaru - 1, da, până în septembrie 2000, 2-nu; nu au răspuns Dumitru Bulumete, Ion Taban, Ionel Flesariu, Tudor Florescu, Ioan Jeleu, Petru Lificiu, Sorin Bota, Sergiu Sechelariu, Ion Semeianu, Lucian Biro, Gheorghe Paslaru, Sin Gheorghe, Ovidiu Natea, Iulian Iancu, Robert Moucha, Mihai Berinde, Gheorghe Oana, Gheorghe Gherghina, Ion Ilie, Nicu Tanase, Alexandru Farcas, Pavel Abraham, Aurel Sorin Encutescu, Gheorghe Matache, Mihai David, Ioan Cindrea, Ion Giurescu

- din 22 de prefecti au raspuns 4 - Grigore Rus (județul BN) si Aurel Tarau (BH), negativ la ambele întrebări; Corneliu Rusu Banu (IS), 1, da, pana in ianuarie 2001, 2, nu; Costica Macaleti (BT), 1, nu, 2 nonraspuns; nu au raspuns Otilian Neagoc (BV), Cătălin Mardare (BC), Mircea Lup (SB), Vasile Ion (BZ), Mircea Pepelea (VL), Ioan Tibulca (VS), Ioan Vargau (TL), Teodor Nitulescu (TR), Ioan Cusnir (SV), Ioan Toganel (MS), Dumitru Tataru (IF), Marian Bălan (IL), Ovidiu Marciu (GR), Cornel Mondea (DJ), Vasile Soporan (CJ), Viorel Popescu (BR), Constantin Tamaga (AG), Ioan Rus (AB)

- din 11 șefi ai inspectoratelor județene de politie au raspuns 8, toți negativ la ambele întrebări: Damian Miclea (PH), Aurica Bordea (CS), Luca Iamandi (GL), Ulica Ioan (AR), Jipa Traian (CT), Vasile Muresan (MM), Dibus Ioan Petru (VN), Tudor Danut (CL); nu au raspuns Mihail Spiridon (NT), Doru Dumitrescu (MH), Petru Cotolan (HD). Șeful Inspectoratului General al Politiei, generalul Florin Sandu, a refuzat sa raspundă solicitării scrise pe care i-am facut-o la 27 martie 2001 de a-mi pune la dispoziție o lista a șefilor inspectoratelor județene.

(7) - parlamentari: PDSR - Viorel Hrebenciuc, Ilie Platica Vidovici, Doru Ioan Taracila, Constatin Nicolescu, Ion Seche, Ioan Stan, Florentin Sandu, Traian Novolan, Viorel Balcan, Traian Dobre, Culita Tarata, Gheorghe Dragu, Gheorghe Dutu, Constantin Nita, Nelu Pujina, Viorel Ștefan, Vintila Matei, Gheorghe Ana, Florin Iordache, Mihai Tudose, Aurelia Vasile, Ovidiu Branzan, Fevronia Stoica, Bucur Dionisie, Cristian Nechifor, Ion Harsu, Melu Voinea, Iosif Armas, Emilian Prichici, Constantin Toma, Oliviu Gherman, Pavel Tarpescu, Ioan Timiș, Ion Scarlat Iriza, Cătălin Popescu, Marian Ianculescu, Gheorghe Popescu, Ristea Priboi, Ion Ștefan, Florea Voinea, Paul Tiberiu Neamtu, Carmen Dumitru, Petru Andea, Dan Verbina, Gheorghe Suditu, Eugen Arnautu, Marcu Gheorghe

- parlamentari PRM - Dumitru Puzdrea, Dumitru Petru Pop, Nicolae Patru, Corneliu Vădim Tudor, Dorin Lazar Maior, Carol Dina, Ioan Belu, Gheorghe Zlavog, Dumitru Dragomir, Anghel Stanciu, Ion Mocioi, Mircea Purceld, Vasile Horga, Gheorghe Pribeanu, Costel Marian Ionescu, Ludovic Mardari, Gheorghe Dumitru Moisescu, Ion Pastiu, Vasalie Mois, Nicolae Creț, Mircea Bucur, Nicolae Enescu, Doru Dumtru Palade, Nicolae Florescu, Ionel Alexandru
parlamentari PNL - Dinu Patriciu, Dorin Grigore Popescu, Dan Constantinescu, Cătălin Micula, Cornel Popa, Paul Pacuraru, Victor Babiuc, Vaieriu Stoica, Calin Popescu Tariceanu, Nini Sapunaru, Victor Paul Dobre, Andrei Ioan Chiliman, Vaieriu Gheorghe, Ovidiu Draganescu, Nicolae Stirbet, Herman Fabini, Radu Alexandru Feldman

- parlamentari PD - Radu Berceanu, Alecu Sandu, Adrieian Videanu, Ioan Oltean, Romeo Octavian Hanganu, Simona Marinescu, Bogdan Niculescu Duvaz, Vasile Mandroviceanu, Vasile Bran, Vasile Nistor, Gheorghe Barbu, Nicolae Nan, Gheorghe Albu

- parlamentari UDMR - Verestoy Attila, Szabo Karoly Ferenc, Gyorgy Frunda, Marko Bela, Francisc Pecs, Tiberiu Toro

Unitățile Registrului Comerțului au furnizat toate datele care au fost solicitate, mai puțin cea a județului Bacău, cu privire la prim-ministrul Adrian Nastase, ministrul Turismului Dan Matei Agathon si secretarul de stat Sergiu Sechelariu, fratele primarului orașului Bacău. Camera de Comerț a județului Botoșani nu a putut preciza daca prim-ministrul Adrian Nastase este sau nu acționar al vreunei societăți comerciale din județ.

(8) - fostul ministru al Transporturilor Traian Basescu, împreuna cu soția - implicat in cel puțin 4 afaceri; prin 2 din societățile sale comerciale a avut, ca administrator cu puteri depline si asociat, afaceri interferând cu domeniul in care avea responsabilități ministeriale- transporturi maritime, terestre si aeriene, întreținerea, repararea, dezmembrarea navelor si recuperarea resturilor metalice reciclabile; ca demnitar public a beneficiat pentru afacerile sale private de credite, in condiții avantajoase, de ordinul sutelor de mii de dolari, pe care Guvernul le-a obținut din surse externe pentru dezvoltarea întreprinderilor mici si mijlocii; a folosit vila de protocol - imobil naționalizat pe care Guvernul i-a atribuit-o drept locuința - ca sediu pentru societățile sale comerciale

- fostul ministru al Apărării Victor Babiuc, împreuna cu soția - implicat in cel puțin 7 afaceri; una din firmele sale a beneficiat de înlesniri fiscale la o datorie de circa 10 miliarde de lei la bugetul public; pentru alta din firme a obținut din patrimoniul public, in condiții ilegale, printr-o hotărâre data de Guvernul din care făcea parte, un imobil ca sediu

- fostul ministru al Finanțelor Traian Decebal Remes - a obținut in condiții ilegale sedii pentru firmele soției sale; a acoperit, ca ministru al Finanțelor, o evaziune fiscala de circa 13 miliarde de lei a firmelor rudelor sale, cărora pentru un timp, înainte de a fi ministru, le-a ținut contabilitatea

- actualul președinte al Senatului Nicolae Vacaroiu - ca vicepreședinte si, ulterior, președinte al Senatului a fost si conducătorul unei bane cu un capital de mai multe sute de miliarde de lei (el a renunțat la calitatea de președinte in urma criticilor insistente venite din presa). Banca aparține controversatului om de afaceri Sorin Ovidiu Vantu si a fost înființata după ce acesta a încasat mai multe sute de miliarde de lei de la Fondul National de Investiții, cu puțin timp înainte de prăbușirea Fondului. In prezent președintele Senatului este acționar al acestei bane. Pozițiile deținute de președintele Senatului (si vicepreședinte al partidului de guvernământ) la aceasta banca poate sa fie una din explicațiile ca PDSR, prin actualul sau Guvern, depune, pentru despăgubirea investitorilor la FNI, diligente pe care nu le-a depus in alte cazuri asemănătoare - "Caritas", SAFI etc.

- actualul ministru al Dezvoltării si Prognozei Gheorghe Romeo Leonard Cazan este administrator al 3 societăți comerciale; toate cele 3 societăți comerciale (doua in județul Argeș si una in județul Dâmbovița, județe cu un mare potențial forestier) au ca obiect de activitate prelucrarea bruta si comerțul cu materialul lemnos

- actualul ministru de Interne Ioan Rus a fost, in perioada 1993 - 2000, director general al Reprezentantei Mercedes-Benz Transilvania, calitate incompatibila legal cu aceea de prefect pe care a detinut-o concomitent

- fostul secretar de stat in Ministerul Finanțelor Dan Radu Rusanu - asociat unic, administrator si acționar in 5 societăți comerciale

- actualul ministru al Indusriilor si Resurselor Dan Ioan Popescu - are, împotriva art 104 din Constituție, 5 firme proprii in care are calitatea de administrator -acivitati in domeniile de care răspunde ministrul (fabricarea si comercializarea produselor chimice texti, comerț cu produse chimice; construcții; activități de export-import pentru produse industriale); ministrul a făcut recent in afacerile proprii o investiție de 12 miliarde de lei, suma echivalând cu salariul sau actual de ministru pe mai mult 50 de ani

- actualul ministru al Agriculturii Ilie Sarbu - are, împotriva art 104 din Constituție, afaceri in domeniul exportului, importului si comercializării de bunuri industriale de larg consum alimentare si nealimentare

- actualul secretar general al Guvernului Serban Petru Mihailescu - are afaceri, împotriva art 104 din Constituție, ca administrator, in domeniul producției, serviciilor, comerțului intern, export si import

- actualul ministru al Privatizării Ovidiu Musetescu - are, împotriva art 104 din Constituție, 3 firme in care are calitatea de administrator si asociat, in domenii de producție, servicii, comerț intern si export-import

- alte cazuri: secretarul de stat in Ministerul Turismului Alin Burcea (are afaceri in domeniul acestui Minister), fostul ministru al Justiției Valeriu Stoica, fostul ministru al Industriilor si Comerțului Radu Berceanu, fostul ministru pentru relațiile cu Parlamentul Alexandru Sassu, fostul secretar de stat de la Ministerul Justiției Flavius Baias, fostul secretar de stat de la Ministerul Apelor, Pădurilor si Protecției Mediului Anton Vlad, foștii consilieri ai președintelui Emil Constantinescu - Iustin Tanase, Dan Capatana

- fata de nici unul din demnitarii in legătura cu ale căror fapte s-au desfășurat cercetări judiciare nu a fost stabilita vreo responsabilitate; fata de nici unul din zecile de demnitari si inalti funcționari publici implicați in scandaluri de corupție nu a fost luata vreo măsură, nici unul dintre ei nu a fost destituit si nu a demisionat.